

[Alsing Andersen.]

Vi, der ved førstebehandlingen pegede på disse problemer, havde mange gode grunde til at gøre det. For det første peger bemærkningerne til lovforslaget på disse problemer, for det andet fremgik det af ministerens fremsættelsestale, at denne § 5 indeholdt et spørgsmål af principiel betydning for staten, og for det tredje oplyste ministeren samment, at vejnet, som havde godkendt §§ 1-4 i dette lovforslag, ikke fandt grundlag for at udtale sig om § 5, førend spørgsmålet havde været til forhandling med Københavns kommune.

Som det fremgår af betænkningen, er der i de forløbne 3½ måned ikke bragt den mindste afklaring i disse forhandlinger. Jeg er enig med udvalget i, at man i Jylland selvfølgelig skal afvente de endelige forhandlinger med lokale kommunale myndigheder, inden folketetinget træffer beslutning. Det samme princip synes jeg burde gælde for andre dele af landet, f. eks. København, ikke mindst da det klart var givet til kende ved forslagets fremsættelse.

Jeg mener derfor, at spørgsmålet om § 5 og alle de konsekvenser, der også er blevet omtalt af ordførerne her i dag af denne paragraf, egentlig burde udskydes til senere forhandling. Jeg har undladt at stille ændringsforslag herom, men jeg vil gerne markere det her: jeg synes, det er en forkert behandling af denne paragraf, og jeg vil ved tredje behandling undlade at stemme om lovforslaget.

Horn: De problemer, som har været væsentlige at debattere, som det er omtalt af nogle af ordførerne, er jo foranlediget af en vis ændring i den kommunale struktur og så det hysteri, der er opstået om, at byerne skal have samme funktionsdygtighed, som man har i landkommunerne.

Da jeg tidligere, så tidligt som i begyndelsen af tresserne, har givet udtryk for, at befolkningen fra forskellige landsdele må behandles ens, vil jeg gerne i tilslutning til det, hr. Alsing Andersen lige har sagt, understrege det, der står i betænkningen om forhandlingerne her i Københavnsområdet med kommune og amt og endvidere med en arbejdsgruppe om det jyske område. Jeg mener, at folketetinget ikke kan være bekendt

at sige til regeringen: staten skal ikke behandle landsdelene ens.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg er enig med de ordførere, der har fremhævet, at der foreligger en meget vægtig betænkning, måske vægtigere og vigtigere end mange betænkninger herinde, og at denne betænkning særlig er sat i forhold til lovforslagets § 5 om ophævelsen af projekteringsbemyndigelsen til det, man kalder Søringen.

Jeg er også enig i, at betænkningen, som jeg har tilsluttet mig, udtrykker en ændret holdning, men særlig en ændret holdning over for betalingsproblematikken. Jeg må måske gøre hr. Bilgrav-Nielsen opmærksom på, at med alle citaterne fra betænkningen sprang hr. Bilgrav-Nielsen elegant over det afsnit i betænkningen, der fremhæver, at synspunktet først og fremmest er båret af et ændret syn på betalingen. Det er i realiteten en konsekvens, således som jeg ser det, af den ændring af vejloven, som trådte i kraft den 1. april 1972, hvorefter en ændret byrdefordeling på vejsektoren var nødvendig. Konsekvenserne af denne lov var, endnu før denne betænkning forelå, ikke trukket, for så vidt angår byerne og byområderne, og det gælder jo helt særlig København, i lidt mindre omfang Århus og i endnu mindre omfang Odense.

Det er disse konsekvenser af den ændrede vejrefusionslov, som vi er ved at drage omkring storbyerne, og dér er jeg naturligvis ganske enig i de synspunkter, der er fremkommet her — og udgangspunktet har også været min § 5 om at ophæve projekteringsmyndigheden — at man er nødt til at trække en række ringe eller en række grænser, inden for hvilke staten ikke er forpligtet i betalingsmæssig henseende, men de pågældende primærkommuner eller sekundærkommuner, og det er i realiteten det, der er sket.

Det er jo også det, der er diskussionen omkring Århus. Da jeg sidste gang fik i opdrag — og med sidste gang mener jeg ved behandlingen af hovedlandevejsloven sidste år — at føre en forhandling med Århus kommune og Århus amt, var det primært omkring linjeføringen øst-vest om Brabrand Sø. Men meget hurtigt gik det op for os i analogi med Københavnsproblema-